

Udskrift af dombogen**D O M**

afsagt den 6. oktober 2010

Rettens nr. 2538/2010

Politiets nr. 1900-89110-00019-09

Anklagemyndigheden

mod

T

cpr-nummer

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 22. juni 2010.

T er tiltalt for overtrædelse af dyreværnslovens § 28, stk. 1, 3. pkt., jf. § 1, § 2 og § 28, stk. 2, nr. 1, jf. § 13, stk. 1 ved den 22. maj 2009 ca. kl. 15:20 på sin ejendom udsat sin hund for groft uforsvarlig behandling med karakter af mishandling, idet han slog den mange gange i hovedet med et jernrør, i den hensigt at aflive hunden uden at sikre sig, at det skete så hurtigt og smertefrit som muligt, og hvorved han tilføjede hunden den højeste grad af smerte, lidelse, angst varigt men og væsentlig ulempe.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om frihedsstraf og om, at tiltalte i medfør af dyreværnslovens § 29, stk. 1 frakendes retten til at eje, bruge, passe, slagte eller i det hele taget beskæftige sig personligt med dyr for en periode af 5 år.

Tiltalte, der har nægtet sig skyldig, men har delvist erkendt det faktiske hændelsesforløb, har påstået frifindelse.

Sagens oplysninger

Tiltalte, har forklaret, at han fik hunden i november 2008. Han fik den som voksen hund, og havde aldrig haft hund før. Han fik den, da han var sammen med sin ekskæreste, og kæresten ville gerne have hund, så han sagde, at hvis hun flyttede, så skulle hun tage hunden med. Hun

flyttede i starten af december uden at tage hunden med. Hun kunne ikke have hund, der hvor hun skulle bo, så han lovede at holde den så længe.

Tiltalte havde en ide om, hvad der skulle til for at have hund. Han havde ikke selv haft den til dyrlæge, for den havde været til dyrlæge inden de overtog den. Den skulle være sund og rask, og han havde papirer på den. Han tog sig af hunden, som var glad for at se ham, når han kom hjem.

En måneds tid før hændelsen havde hunden været med oppe på børneværelset, da han lagde pigerne i seng, og ville ikke med ned igen. Så tiltalte trak den ud fra under sengen og tog den med. Da vendte hunden sig mod ham og knurrede ad tiltalte. Da de kom nedenunder skældte tiltalte hunden ud. Hunden gik ind i sit bur, som står i stuen, men tiltalte fik hunden ud af buret ved at tippe det. Han ville tage fat i hunden, for at skælde den ud, så bed hunden tiltalte. Tiltalte kiggede hunden i øjnene, mens han ville holde den fast. Hunden bed ham i begge hænder, inden han fik fat i den.

Han talte med sin ekskæreste om episoden med hunden, men talte ikke med andre om det. Tiltalte tænkte, at hunden nok havde bidt, fordi den var trængt op i krog ude i gangen. Hunden var så udenfor i 3 kvarters tid. Da han lukkede hunden ind, kiggede hunden anderledes på tiltalte end den plejede, og tiltalte havde på fornemmelsen, at hunden ikke ville have, at tiltalte skulle bestemme over den.

Dagen før aflivningen havde tiltalte været til fest med pigerne. De blev båret sovende ind, og hunden sprang op i sofaen til de sovende piger, men tiltalte ville have den ned. Men hunden kiggede på tiltalte som om, det skulle han ikke bestemme.

Tiltalte var nervøs for, om hunden ville bide børnene. Han ville af med den. På det tidspunkt havde han sit hus til salg, men kunne ikke få det solgt. Han havde ikke råd til at gå til dyrlæge, for at få hunden aflivet. Tiltalte tænkte, at han ikke ville have hunden længere, for så måtte han selv aflive den.

Tiltalte tog hunden med ud i haven i en snor og bandt den. Han havde taget et jernrør og en 3 gange 3 stolpe og en kniv med ud i haven. Han slog hunden med jernrøret én gang men den besvimelede ikke af det. Tiltalte slog den yderligere 3 gange, og så var den pacificeret. Den var helt rolig, og så slog han den en gang med stolpen, og så var tiltalte sikker på, at den var død. Så tog han en kniv og skar halsen over på hunden. Det hele tog maksimum 30 sekunder. Dernæst gravede tiltalte hunden ned.

Tiltalte forklarede, at han er født og opvokset på landet. Han har ikke set andre gøre noget tilsvarende med aflivning af hunde. Han skød ikke hunden, selvom han har jagttegn, men han ejer ikke et våben og har aldrig skudt noget dyr.

Tiltalte forklarede supplerende, at børnene sad inde i huset og så tegnefilm,

mens episoden med hunden skete ude i haven. Han havde fortalt børnene, at han ville aflive hunden ved at få den til at sove med en pille, men havde sikret sig, at børnene ikke kunne komme ud i haven, mens det stod på.

✓ har som vidne forklaret, at hun var den, der ringede til politiet. Hun, der var nabo til tiltalte, havde den dag besøg af sin mor og var sammen med sin mand ude i haven. Der kom en susende lyd, og hunden inde ved siden af hylede helt forfærdeligt. Hun klatrede op på stakitet for at se, hvad der skete inde hos naboen. Hun kunne se, at naboen stod med en lang metalgenstand og gennempnyglede sin hund, der var bundet til hegnet, mens den lå ned.

Hun spurgte naboen "Hvad fanden laver du?" Tiltalte sagde, at "det var en lortehund, og den havde bidt ham for nogle dage siden". Han bankede på hunden mindst 10-15 gange, mens den lå ned. Hun sagde, at hun ville ringe til politiet, og det sagde han, at det kunne hun bare gøre, for det kostede 500 kr. i bøde. Mens han slog, hylede hunden hver eneste gang han slog, og den hylede stadig, da hun gik lidt til side for at ringe til politiet.

Vidnet bor i nr. , og når hun klatrede op på hegnet, kiggede hun lige ind på tiltaltes børns legeplads, hvor slagene mod hunden foregik. Hun var ca. 3 m fra, hvor det skete. Hun er fuldstændig sikker på, at der blev slået så mange gange som nævnt. Det tog mindst 10 minutter fra de første slag kom, indtil hunden var stille. Hun ringede til politiet fra sin mobiltelefon ude i haven, men hun var gået ned fra hegnet. Hun opfattede, at der blev stille derinde, men hun så ikke, at han skar halsen over på hunden eller begravede den.

Af erklæring af 2. juli 2009 fra Det biovidenskabelige institut ved fremgår: "Hunden er tildelt flere slag mod hovedet ved hjælp af en stump genstand. DA blødningerne er mere udbredte i nakkeregionerne end på siden af hovedet og da det skønnes vanskeligere at afgive et kraftigt slag mod siden af hovedet, mens hunden står op, vurderes det, at det eller de første slag har været rettet mod nakkeregionen efterfulgt af et eller flere kraftige slag mod hovedets venstre side, hvilket har resulteret i brud på bl.a. venstre underkæbegren.

Ingen af slagene har medført direkte beskadigelse af storhjernen (cerebrum), hvilket må anses for nødvendigt for en hurtig og sikker aflivning af et dyr baseret på traumatisering af kraniet. Slagene har medført blødninger i hjernehindrerne. Det må antages, at blødningerne i hjernehindrerne sammen med kraften af slagene mod hovedet har medført tab af bevidsthed. Der er efterfølgende foretaget en næsten total afskæring af hovedet. På dette tidspunkt vurderer det, at hunden har været død eller med stærkt nedsat blodtryk, da der ikke ses blødninger i relation til overskæringstedet og da hunden ikke var tilsølet med blod."

Af Veterinærfaglig udtalelse af 24. marts 2010 fra Fødevarestyrelsen frem-

går blandt andet:

"Ved den beskrevne aflivningsmetode har det ikke været muligt at sikre, at hunden er blevet aflivet så hurtigt og smertefrit som muligt. Hunden er ved den beskrevne handling blevet udsat for højeste grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Lægges ovennævnte til grund, vil Fødevarestyrelsen anse forholdet som groft uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling."

Tiltalte er ikke tidligere straffet af betydning for denne sag.

Kriminalforsorgen har oplyst, at "Såfremt retten finder, at den verserende sag bør afgøres med en betinget dom, finder man sigtede egnet til at modtage en sådan afgørelse. Til en sådan afgørelse skal man anbefale, at der knyttes vilkår om tilsyn af Kriminalforsorgen i et år samt vilkår om, såfremt tilsynsmyndigheden finder det fornødent, at undergive sig ambulantly psykiatrisk behandling.

Skulle retten finde, at sagen bør afgøres med en betinget dom med vilkår om samfundstjeneste, finder man sigtede egnet til at modtage en sådan afgørelse. Til en sådan afgørelse skal man anbefale, at der knyttes vilkår om tilsyn af Kriminalforsorgen i afviklingsperioden samt vilkår om, såfremt tilsynsmyndigheden finder det fornødent, at undergive sig ambulantly psykiatrisk behandling".

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at han stort set kan vedstå det, som kriminalforsorgen har skrevet. Han bor alene, og tager for tiden antidepressiv medicin. Han har fået det bedre det seneste stykke tid. Da hændelsen med hunden skete, havde han det også dårligt primært pga. den dårlige økonomi, som bekymrede ham. Han har nu en betydelig gæld, som bekymrer ham, og han har heller ikke kunnet betale sine børnepenge.

Rettens begrundelse og afgørelse

Retten må lægge til grund, at tiltalte har slået sin hund mange gange i hovedet med en jernstang, hvilket afstedkom, at hunden hylede meget kraftigt hver gang den blev ramt. Når dette sammenholdes med fundene ved obduktionen og den veterinærfaglige udtalelse, må retten lægge til grund, at hunden ved tiltaltes behandling af den er blevet udsat for højeste grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe.

Retten finder ligeledes, at hændelsesforløbet har haft karakter af mishandling af hunden inden den døde, og at tiltalte har indset dette.

Tiltalte findes således skyldig efter anklageskriftet.

Straffen fastsættes efter dyreværnslovens § 28, stk. 1, 3. pkt., jf. § 1, § 2 og § 13, stk. 1 til fængsel i 30 dage. Efter forholdets karakter er der ikke grundlag

for at gøre straffen betinget.

Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på, at tiltalte ikke har handlet i affekt, men tværtimod har nøje planlagt at aflive sin hund på en for hunden meget smertefuld måde.

Under hensyn til forholdets karakter finder en enig domsmandsret, at tiltalte bør frakendes retten til at eje, bruge, passe, slagte eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr i 5 år, jf. dyreværnslovens § 29, stk. 1.

Thi kendes for ret:

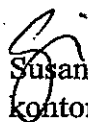
Tiltalte **T** skal straffes med fængsel i 30 dage.

Tiltalte frakendes retten til at eje, bruge, passe, slagte eller i det hele taget beskæftige sig personligt med dyr i 5 år.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Anni Højmark
dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.
RET TEN I NÆSTVED, den 12. oktober 2010

Susanne Møller Jensen
kontorfuldmægtig

Kan fuldbyrdes 21/10-10
SSJAE/

Lotte Andersen
Overassistent